

בס"ד

פרידה מדוד אהוב / חגית, בת האחות

דברים בהלוויה

דוד מרדכי, או כמו שקראנו לך איוון.

כמה קשה לדבר בלשון עבר. רק לפני כמה ימים הסתכלתי בסרטון שיוורם צילם אותך ודיברת כל כך יפה, רהוט. תמיד היית שמח ואופטימי, ובעיקר הדוד הכי יקר לליבי, כי כבר כמה דודים היו לנו? אחיך, דוד ויקטור, שלפני הרבה מאוד שנים הלך לעולמו ואמא שלי, נָלִי, כמו שקראת לה, האחות שדאגה לך תמיד ולא רצתה שתיסע לבד לפלשתינה ותשאיר אותה בבודפשט. היא רצתה שתמשיך ללמוד, אבל אתה התעקשת שאתה נוסע. קפצת למים, כן, ככה, והגעת לגרמניה, שם הכרת את דודה יהודית ז"ל, שגם ממנה נפרדנו לפני חודשים מועטים.

גידלת משפחה לתפארת - בנים מקסימים, נכדים ונינים. הם כולם מלח הארץ, בדיוק כמו שהנחלת להם וחינכת אותם - לכבוד, להערכה ולאהבת הארץ. כל אחד תרם את חלקו, בדיוק כמו שאתה עשית כשבאת לבנות ולהקים את קיבוץ עין השופט.

שוש, דליה ואני תמיד נזכור את החופש הגדול, שתמיד היינו מבלות יחד בקיבוץ איתך ועם יהודית והבנים. זאת הייתה הקייטנה הכי נחשבת בזמנו!

כשהיינו קטנים, מרדכי היה נהג סמיטריילר של הקיבוץ. תמיד היה בא לבאר שבע לבקר אותנו, וכמובן שלא החמיץ ארוחה טובה של אמא, שהוא כל כך אהב.

אני כותבת מילים אלו ואני מזילה דמעה ועוד דמעה. בדיוק בשבוע זה, שבו אנו מציינים את יום השואה, כמה סמלי שבדיוק בשבוע זה התבשרנו על מותך - אתה, שנסעת לבתי הספר בכל רחבי הארץ, שְהִרְצִית לפני תלמידים והיית שותף בהעברת המסר. בכל מקום היית אדם נערץ.

דוד מרדכי, איוון היקר, שמור עלינו מלמעלה, כי אני בטוחה שתהיה בגן עדן עם אמא, עם ויקטור, וכמובן עם יהודית היקרה, גם אתה, כמו אמא, נפטרת בחודש ניסן חודש הגאולה.

ת.נ.צ.ב.ה.

